

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

The gift of

HOLY CROSS THEOLOGICAL SCHOOL

BROOKLINE

 HARVARD COLLEGE LIBRARY

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

Παρ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΚΔΟΤΗ Ν: ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΩ

[ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 5]

1890

C 9088, 300 ✓

Τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πα-
 τὴρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ
 τρεῖς ἓν εἰσι. (Α'. Ἰωάνν. ε'.)

HARVARD
 UNIVERSITY
 LIBRARY
 APR 14 1968

Dup
~~011492~~ Google

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν ἄρχεται ὁ ταχθεὶς Μοναχός, ἢ ὁ Προεστώς, ἀναγινώσκει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω :

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἔμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερόντων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιῶσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσωσι φωνήν. Ποτίξω ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν

ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόροτον
 τοῖς κτήρεσι, καὶ γλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν
 ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῶσαι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρ-
 τος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ
 ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὡς ἐφύτευ-
 σας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κα-
 τοικία ἡγείται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς
 ὁ ἥλιος ἐγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένε-
 το νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 θρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρνούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητησαὶ
 παρὰ τοῦ Θεοῦ βρωῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ
 συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσον-
 ται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
 τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ
 ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη
 ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Ἀὐτὴ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μι-
 κρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων
 οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαιζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσ-
 δοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος
 σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
 σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος
 δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται ἀνταρτελεῖς, τὸ
 πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
 ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κη-
 σθήσονται, καὶ ἀρακαίσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡσυχία
 ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύ-
 ριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν,
 καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
 καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλμὸς τοῦ
 Θεοῦ μου ἐως ὑπάραξω. Ἰδυνθεῖν αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου.

ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Κ α λ π ά λ ι ν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ΡΜ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου· πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς σου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Κατευθύνθητω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἑπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ συνδιαῶ μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούονται τὰ ρήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πισοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Ρ Μ Α'. 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. Ἐκχέτω ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἐγνωσ τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἐκρυσψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα. Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους Ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς στίχους Η'.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους Σ'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς στίχους Δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτοῦ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Ρ Ις'. 116.

Αινείτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα καὶ τῶν.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, ψάλλομεν τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνογένους.

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης Ἀθανάτου Πατρός, Οὐρανίου, Ἁγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἥλιον δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα Υἱόν, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Ὡς Θεοῦ, ζωὴν δὲ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Εἶτα ψάλλονται τὰ Προκείμενα ταῦτα.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.
Στίχος. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρῃ Ἑσπέρας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κερραγένοιμὲ πρὸς αὐτόν.
Στίχος. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος α'.

Τὸ ἐλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχος. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχος. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχος. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅ
 ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῆ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἐλεός σου προφθάσει με.

Στίχος. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχος. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σα-
 λευθῆσεται.

Καὶ μετὰ τὰ Προκείμενα λέγει τὴν ἐσχὴν ταύτην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
 σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεός σου
 ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύ-
 ριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε,
 φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἐλεός σου
 εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ
 πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
 Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
 ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς,
 εἰάν ἢ εἰδ' οὐκ ἔστι, τοὺς παρόντας.

Στίχος α'. Πρὸς σέ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κα-
 τοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἴδὸν ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων ἐξ
 χειρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης ἐξ
 χειρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι
 πολλὴ ἐπλήσθημεν ἐξουθενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη
 ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθυνοῦσι, καὶ ἡ ἐξο-
 νωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Και μετά, τὸ Δόξα, και νδν, τὴν ῥοδὴν ταύτην.

Νδν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμα σου, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, και δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἐκ γ'.

Δόξα Πατρὶ, και Υἱῷ, και Ἁγίῳ Πνεύματι και νδν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε βλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι και ἰασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Και ἄλιν, Δόξα Πατρὶ, ὡς ἀνωτέρω. Εἶτα.

Πάτερ ἡμῶν, ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, και ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· και ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς και ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, και μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἡ τῆς ἡμέρας.

Δόξα και νδν, Θεοτοκίον. Και Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Μετά τὸν Εὐλογητὸν ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον· τό, Σῶσον Κύριε. Ὁ ὀψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ Προστασία φοβερά· Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, μετά τό, Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐμφανεῖ

Δόξα τῇ ἀγίᾳ και ὁμοουσίῳ και ἰσοποιῷ, και ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νδν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Και ὁ Προεστὼς ἄρχεται τοῦ Ἐξαψάλμου οὕτω.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (Ἐκ γ'.)

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (Ἐκ β'.)

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Γ. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου. Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα̅ ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσάν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Κ α ι π ἄ λ ι τ

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα̅ ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ΔΖ. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου. Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζειςαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπέδες μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὄλην τὴν ἡμέραν στυθροσπάζων ἐπορευόμενη. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμά-

καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου, Ἐκακώθη
 ἡ ἐταπεινώθη. ἕως σφόδρα ὠρνώμην ἀπὸ στεναγμοῦ
 καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυ-
 α μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
 καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλειπέ με ἡ ἰσχύς μου,
 αὐτὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ'
 σοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου
 ἤρρισαν καὶ ἔσπασαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν
 ἤρρισαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,
 αὐτοὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας,
 αὐτοὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ
 ὡσεὶ κωφός οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων
 τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 αἰσθάνων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλαγμούς.
 ἐπιπέσει ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα. Σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ
 εὐεργετὴς μου. Ὅτι εἶπον Μήποτε ἐπυχαρῶσά μοι οἱ ἐχθροί
 μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγα-
 λωθήσονται. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 πληγὴ μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀ-
 νειμίαν μου ἐγὼ ἀναγγελοῦμαι, καὶ μερμηνήσω ὑπὲρ τῆς ἀ-
 νειμίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κερκαταίων-
 οὶ ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδί-
 κως. Οἱ ἀκαταπίδοντές μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέ-
 σκεψάν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς
 ἀπὸ ἐμοῦ. Πρόσχευε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς
 κτηρίας μου. (Ἐκ β')

Ψ Α Δ Μ Ο Σ Ξ Β'. 62.

Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθοῦρίζω. Ἐδίδωξέ σε ἡ
 ψυχὴ μου, πῶς πᾶσι σοὶ ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ,
 ἐν ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθη σοι,
 ὁ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι
 εἰσάκουσον τὸ ἐλεός σου ὑπὲρ ζωῆς τὰ χεῖλη μου ἐπαι

νέσουσί σε. Οὕτως εὐλόγησά σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ τῷ ὀνόματί σου ἄρῃ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στεῆνος καὶ πύθνητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου καὶ χαίλη ἀγαθιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐν τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰ σέ. Ὁ ἐγενήθη βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περὺ γονυ σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐβλήθησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερὶς ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐν τῷ Θεῷ, ἰπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ. ὅτι ἐκ τῆς φράγῃ στόμα λαλοῦντων ἄδικα. Καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθη βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περὺ γονυ σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ ἔνθ. Ἀλληλοῖα, γ'. (ἀνευ Μετανοιών). Καὶ ἐξίερχομαι ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ βήματος, λέγων τὰς ἐσθινὰς εὐχὰς, ἐμπροσθεν τοῦ εἰκόνοσ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, μυστικῶσ.

Ψ Α Α Μ Ο Σ Π Ζ. 87.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖσ σου εἰς τὴν δέησί μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ φθόνῳ ἤγγισε. Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων ἐν λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν τῷ κροῖσ ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθησ ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπέσθησαν. Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινῷ καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπιστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπὶ ἐμὲ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἐθεντο μοι βδέλυγμα ἑαυτοῖσ. Παρεδόθη, καὶ οὐκ ἐξεπορεύθη

ην οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς ἐτάς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀνεστήσουσι, καὶ ἔξομολογήσονται σοι; ἢ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν λήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ κότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ υλελησμένη; Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ ρωτῶ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἴνα τί, Κύριε, πωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου π' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός σου ὑψωθεὶς σέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ ἤλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν ε. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέχον με ἕμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, αἱ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα αἱ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

— ὕλῳγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, ὃν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν ἐνὶ λατεῦντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, ὃν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον κ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Τοιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδιουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υλοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήτων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέ-

λος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. "Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσου ἀπέχουσι ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ἠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμὲν." Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. "Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, οἱ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖται τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. (ἐκ β΄.)

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Ρ Μ Β. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν θῆσίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. "Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά

μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Ἰνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

Εἶτα

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια. Ἐκ γ'.

Εἶτα Συναπτὴ, τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰ δέ ἐστιν Ἀλληλούια τὰ Τριαδικὰ κατὰ τάξιν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, τὸν Ν'. καὶ τὰς ἐπομένας ᾠδὰς:

Α Ι Ω Ι Δ Α Ι

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἐρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ
ματα Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔσφιξεν εἰς θάλασσαν.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέβησαν εἰς βυθὸν
λίθος.

Εἰς Στίχους Η΄.

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μι
βιτῶν, ἔλαβεν αὐτούς τρόμος· ἐτάκησαν πάντες οἱ κα
κοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσει ἐπ’ αὐτούς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει β
χιονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους ς΄.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέ
ἴσθῃ ὁ λαός σου ὁδὸς ἃν ἐκτίσῃ.

Ὁ καταργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃν ἠτοίμασαν αἱ
ῥές σου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων καὶ ἐπ’ αἰῶνα,
ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραώ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀ
βάταις εἰς θάλασσαν.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηραῖς ἐν μ
της θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α

Ἰστέον, ὅτι ἡ Δευτέρα ῥοδὴ οὐκ ἐτίθη ἐνταῦθα· διότι οὐ
χολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η

Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὁμνεῖ τὸ πνευμά μου.

Εστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέ
μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ’ ἐχθρούς μου
στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ὄσιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι
καίος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπερη
μῆδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος σου.

“Οτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπι-
ρθεύματα αὐτοῦ. *Εἰς Στίχους Η΄.*

Διθούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου,
ὕριος ἀσθενῆ ποιήσει τὴν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἄγιος

Εἰς Στίχους ς΄.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ
καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυ-
ίσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ’ ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συ-
εῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ
καιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους Δ΄.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς
ρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ᾧν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει
ἐξας χρηστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, Κύ-
ριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην.

Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὄργῃ, ἐλέους
νησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θεμὰν ἤξει καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατα-
κίου δασέος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰρέ-
σεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Εἰς στίχους Η΄.

Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννή-
ματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρωσίον.

Εἰς στίχους ς΄.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξου-
σιν βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρίσομαι
τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρί μου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος ὁ Θεός μου δυνάμεις μου, καὶ τάξει τοῦ
δαस μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ
αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνη δὸς ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὀρθοῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός
ἐδιότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀρθῆτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδειςαν γὰρ
τες δὲ αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τῶν
ὑπεναντίους ἔδεται.

Εἰς Στίχους Η΄.

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς
τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μου
ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους ς΄.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ
αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγεννήθημεν τῷ ἀγαπητῷ

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες
τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγεροθήσονται οἱ ἐν
μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα αὐτοῖς ἐστὶν
γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ἀπέριψάς με εἰς βάθην καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέπειν πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς στίχους Η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου· ἄβυσσος ἐκκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς στίχους ς'.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Καὶ ἔλθει πρὸς σέ ἡ προσευχὴ μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ὅσα ἠυξάμην ἀποδώσω σοι σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν ὁ Θεός, ἐβλογητὸς εἶ.

Εβλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς· καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

(ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ)

2

Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν
Ἱερουσαλήμ.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ
ὑπερῦμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου, τὸ ἅγιον,
τὸ ὑπερῦμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους Σ'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ
ὑπερῦμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερῦμνητος καὶ ὑπερυψούμενος
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας
σου, ὁ ὑπερῦμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ
ὑπερῦμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος, καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν ἰσχυρὸν ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ε΄.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι καὶ πεινοὶ τῆς καρδίας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ΄.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον νεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ἰσχυροὺν καὶ ὑπερυψοῦντα αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ ᾠν.

Ω Δ Η Ε Ν Α Τ Η

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλόνομεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρὶ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ὅτι γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡμῶν φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ῥηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Ἐκείνη ἔσθλασε ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσθη ταπεινῶν, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἔλεος καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ὁ Ζαχαρίας ἐλόγει παιδὸς τέκνον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσεκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Εἰς στίχους Η'.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ρυσθέντας.

Αατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους ς'.

Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ πορευέσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺ αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγγνα ἔλεους Θεοῦ ἡμῶν

Εἰς στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσεκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιβλεψαί ναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εὐφροσύνης
Δόξα, καὶ ᾠδῆν.

Εἰ οὐκ ἔστι Κυριακὴ ἢ Ἑορτὴ, λέγε τοὺς Αἵνους οὕτως.

Ο Ι Α Ι Ν Ο Ι

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖται αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστροα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησαν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

Αῴσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἣ ἀνεῖσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσῃ πρᾶξις ἐν σωτηρίᾳ.

Κανυγῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυνγι αὐτῶν, καὶ ρομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΝ'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕννοημέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυννοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε, Ὡς μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀφρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ ἀφρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος· σὺ εἶ μόνος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. κτλ.

(Ὅρα δπισθεῖν σελ. 22).

Ὁ Ἰερεὺς τό, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ καὶ τὰ λοιπά.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακή, ἢ Δεσποτική, ἢ Ἁγίου Ἑορτή, ψάλλονται εἰς τὸν τυχόντα ἦχον οὕτω :

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς Στιχοῦς ζ'.

Δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰς στίχους Δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Καὶ εἰ ἔσται Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ τῇ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένον ὑπάρχεις.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ Κύριε, Πτε μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος Ἰησοῦ Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτή-
ως φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν
καὶ αἰνετὸν, καὶ θεοδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
ἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἤλ-
ισαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

(Ἑ κ γ')

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι
μαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν
ὃ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα γεγωνοτέρᾳ φωνῇ.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, ἢ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Μετὰ τὴν α'. Αἰτήσιν ἀρχεται ὁ πρῶτος χορὸς,
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. α'.

Αγαθὸν τῷ ἑξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
 Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἐλεός σου, καὶ
 τὴν ἀλήθειάν σου καθ' ἑκάστην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
 Στίχ. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
 ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνε-
 δύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
 σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μα-
 κρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος
 ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτη-
 ρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρ-
 θένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς
 τε Χριστῷ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὄν
 τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν
 τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Ὁ Θεὸς, ὁ ἐν Ἁγίοις θναυμαστός· φέ-
 λοντάς σοι Ἀλληλουία.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Ἰᾶ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσὶν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς, Ἰᾶ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς, Ἰᾶ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρηρσίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα: Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζῶν ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Ὁ πρῶτος Χορός, εἰς Ἦχον β'.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ δεύτερος Χορός.

"Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος Ἰσχυρός, "Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ πρῶτος Χορός.

"Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος Ἰσχυρός, "Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ δεύτερος Χορός.

Δόξα καὶ νῦν. "Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ πρῶτος Χορός γεγωνοτέρῃ φωνῇ.

Δύναμις. "Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος Ἰσχυρός, "Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα, τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα
Τὸν Χερουβικὸν Ἕμνον.

Οἱ τὰ Χερουβιμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξάμενοι, ταῖς Ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Τό, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα.

"Ελεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

"Εχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστί, προσκυνεῖν Πατέρα Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα, ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

"Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀμήν. Ἀμήν.

Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθα σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Καὶ τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. α΄.

"Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον

τὴν ἀιμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Τὸ Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εἰς βοήθειαν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.

Ψάλλομεν δὲ ἔπειτα τὰ Κοινωνικὰ ταῦτα κατὰ τὴν τυχοῦσαν ἡμέραν.

Τῇ Δευτέρᾳ, Ἦχος α΄.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούια (τρὶς).

Τῇ Τρίτῃ, Ἦχος πλ. γ΄.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

Τῇ Τετάρτῃ, Ἦχος πλ. δ΄.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούια.

Τῇ Πέμπτῃ, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούια.

Τῇ Παρασκευῇ, Ἦχος δ΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλληλούια.

Τῷ Σαββάτῳ, Ἦχος α΄.

Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε· καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν· σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, ὁ Ἀναγνώστης λέγει.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἐδόξημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Εἶτα ψάλλονται εἰς ἦχον β'.

Εἶδομεν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ μετὰ τὸ συστειλαὶ τὰ Ἅγια τὸ ἐπόμενον Τροπάριον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων, ἀθανάτων, καὶ ἀχράντων σου Μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾷν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα (τρὶς).

Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν εἰς ἦχον πλ. β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλόγημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (Ἐκ τρίτου).

Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ ἐπόμενος

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ΔΓ'. 38.

Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἢ αἰνεῖς αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πρᾶεις καὶ ἐφφρανήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεξήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον

πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
 ποβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινά-
 ναν οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσου-
 ναι παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φό-
 ον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέ-
 ων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν
 κῶσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλή-
 ναι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν·
 ἤτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὄφθαλμοὶ Κυρίου
 εἰς δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρό-
 ωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦ-
 ναι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δί-
 καιοὶ, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν
 τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρῦσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος
 εἰς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς
 ὁ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων
 καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσ-
 σει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συν-
 μβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μι-
 οῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Αντρώσεται Κύ-
 ρος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι
 ἄνθρωποι οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ γίνεται ἀπόλουςις.

Τῇ δὲ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ

κατὰ τὴν Σιυχολογίαν, τό, Πρὸς Κύριον, τό, Κύριε ἐκέκραξα. Καὶ
 τὰ τὰς Προφητείας, ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ ἐπόμενον·

Ἦχος α΄.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώ-
 ὄν σου, ἐπαρσὶς τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή.

Ἀπὸ τοῦ Χερουβικοῦ, τὸ παρὸν εἰς Ἦχον πλ. δ΄.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, σὺν ἡμῖν ἀοράτως λα-
 εύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.
 Ἴδου θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖτε πί-

στει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούια (τρὶς).

Τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ Κοινωνικὸν εἰς Ἦχον α΄.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Μετὰ δὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ἁγίων Δώρων ψάλλομεν εἰς Ἦχον πλ. δ΄.

Εὐλογῆσαι τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄριστον οὐράγιον, και ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούια (τρὶς).

Καὶ μετὰ τὸ σφαιτεῖλαι τὰ Ἅγια τό, Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου· εἶτα, τό, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ γ΄. καὶ τὸν Ψαλμὸν, Εὐλογῆσαι τὸν Κύριον, κτλ. (Ὅρα ὑπισθεν σελ. 32). Καὶ μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκειται ὁ ἐπόμενος

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ΄. 144.

Υψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλογῆσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνεῖσαι τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ, οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινεῖσαι τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσαι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλήσουσαι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακροθυμὸς καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ἄγγελοι σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσιν καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήλουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοὺς

ίοις τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δό-
 αν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία
 ου βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου
 ν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς
 ὄροις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑπο-
 τηγίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορ-
 οὶ πάντας τοὺς κατεργαγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων
 εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν
 ἡκαίρῳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν
 ῶνον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
 ὑτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς
 Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέ-
 ῆμα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως
 ὑτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύ-
 ριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς
 καρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ
 τόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 ὑτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ
 ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἀρχεται ὁ πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον πλ. δ'.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ΠΒ'. 102.

ὕλῳγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός
 μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει; ἡ ψυχὴ μου,
 ν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδό-
 ις αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου,
 ν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον
 φθορᾷ τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει
 ἰ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυ-
 αν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

(ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ)

3

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀκουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θέληματα αὐτοῦ. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεμῶν ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτιρήσεται ὁ Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλῆθος ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χροὺς ἐσμέν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ γέρας αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὐπι ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτὸν Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ καὶ δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν. Γεγονοτέρῃ φωνῇ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔργα τῶν ἁγίων μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εὐλογητὸς εἶ Κύριος.

Εἶτα ὁ δεῦτερος Χορός.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ΡΜΕ'. 145.

Λίνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ
 ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πε-
 οῖθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι
 σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέ-
 ρει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦν-
 ται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς
 ἀκόβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
 θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
 ἣν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα
 λήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικου-
 ἐνοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πε-
 δεθμένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ
 ατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυ-
 ἄσσει τοὺς προσηλύτους. Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλή-
 βεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει Κύριος
 εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κ α ι ν ο υ

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος
 πάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,
 ἀρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου
 Ἰαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστῷ
 Θεῷ, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τρι-
 δος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
 ὡσον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς μακαρισμούς, ὡς ἔπεται

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν
 ἴθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύ-
 νην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

011492

Εἰς στίχους Η΄.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι, οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Εἰς στίχους ς΄.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἰς στίχους Δ΄.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρόν, ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενον ἕνεκεν ἔμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Δόξα, καὶ νῦν

Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ παρὸν εἰς Ἦχον πλ. β΄.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦα.

Τὸ Ἅγιος ὁ Θεός· τὸ Ἀλληλοῦα· τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον· τὸ Πατερ ἡμῶν· τὸ Κοινωνικόν· Ἀνεῖτε τὸν Κύριον· καὶ τὰ λοιπά, ἃ προεγράφη ἐν τῇ καθ' ἡμέραν Λειτουργίᾳ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

Τῆς Ἑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε, Ἀλληλοῦα.

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Αὐτῶσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλοῦα

Τῶν Θεοφανείων

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἡμῶν θρώποις. Ἀλληλοῦα.

Τοῦ Ἑὐαγγελισμοῦ

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Ἀλληλούια.

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια.

Τοῦ Λαζάρου

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούια.

Τῶν Βιῶν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούια.

Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ

Ἄντι τοῦ Χερουβικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ, ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον εἰς Ἦχον πλ. β'.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Ὡς Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ Ἀηστὴς ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῷ Μεγάλῳ Σαβδίῳ

Ἄντι τοῦ Χερουβικοῦ, τὸ ἐξῆς εἰς Ἦχον πλ. α'

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γήινον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρωσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγούνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολύοματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια.

Κοινωνικόν

Ἐξηγήρηθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούια.

Τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσαθε. Ἀλληλούια.

Τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ

Τὸ αὐτὸ Κοινωνικὸν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλούια.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούια.

Τῆς Ἀναλήψεως

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγῷ, Κύριος, ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούια.

Τῆς Πεντηκοστῆς

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούια.

Ἐν ὅλαις δὲ ταῖς Θεαρητορικαῖς ἑορταῖς τὸ ἐξῆς Κοινωνικόν.
Ἦχος δ'.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούια.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Β'.

ΕΝ ΤΑΙΣ ΘΕΙΑΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ

Τριαδικά

Υ μνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον Κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν καὶ Κυριότητα.

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπάς, λάμψον μοι Θεέ μου τρισυπόστατε παντουργέ και οἶκόν με δείξον σῆς προσίτου δόξης, παιδρὸν και φωτοφόρον, και ἀναλάμπτον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν ὄγον· ὃν φρίττει και τρέμει τὰ Χερουβὶμ και δοξολογῶσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἔξαναστάντα τριμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβῳ δοξάζομεν.

Σταυρώσιμα

Ἦμῶ σου τὴν Σταύρωσιν ἀγαθῆ, ἕμῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου και τὴν Ταφὴν, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὰ πάντα προσκυνῶ σου, Σῶτερ μακρόθυμε.

Θέλων ἐσταυρώθης, ὃ Ἀνθρωπῶ και ἐτραυματίσθης, ἵπεράγαθε, δι' ἐμέ και λόγχη ἐτρώθης, τὴν ἄχραντον πλευρὰν σου. Ἦμῶ τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς θεότητος.

Τοὺς τετειχισμένους τῷ σῷ Σταυρῷ, και ἐγκαυχωμένους τοῖς Παθήμασί σου, Σωτήρ, στηρίξον ἐν πέτρᾳ τῶν ἐντολῶν σου, Δόγε ἀξίους ἀναδείξας τῆς Βασιλείας σου.

Χαῖρε σκῆπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ, Σταυρὲ ζωηφόρε, καύχημα τῶν Χριστιανῶν, Ἀνάκτων τὸ κλέος, και δόξα Ἱερέων, δαιμόνων καθαιρέτα, Σταυρὲ πανάγιε.

Χαίροις τὸ τριπόδητον τοῦ Σταυροῦ πανάγιον ξύλον, ζωηφόρε θείε Σταυρέ ἐν σοὶ γὰρ ὁ πάντων, Θεός ε και Δεσπότης, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Θεοτοκία

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, και καθαρωτέραν ἀμπεθόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς ατάραις, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ἕμνοις τιμήσωμεν.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, και τῶν Ἀποστόλων, ῥαγγέλων και Προφητῶν, Μαρτύρων, Ὁσίων, και πάν-

των τῶν Δικαίων, ἀνύμφευτε Παρθένε, σκέπε τὴν ποίμνην σου.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων ὄσων οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἕκ σου τεχθέντα, ὃ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ, ἱερωτάτου, τὴν Ὀδηγήτριαν.

Ἦλιος γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλήν σου ἄλλητὸ οὐ γινώσκω καταφυγὴν, ὃ ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις πλησμένος ἐλέησόν με, μόνη Χριστιάνων ἡ ἐλπίς.

ὦ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν ὄψεων! ὦ τῆς ἀπορρήτου, καὶ ἀφράστου διαγωγῆς! ἧς κατηξιώθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Μαρία Θεοτόκε, διὰ τοῦ τόκου σου.

Κῆπε καὶ Παράδεισε καὶ Πηγὴ, Τράπεζα καὶ Στάμνη καὶ Λυχνία καὶ Κιβωτὴ, Πύλη, Κλίμαξ, Θρόνε, σεμνὴ Σκηνὴ καὶ Πόκε, περιζῶσε τοὺς πόδες σὲ μεγαλύνοντας.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν νῦν τῇ Πανμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρηθεῖσά ἡμᾶς.

Τῶν Ἄσωμάτων

ὦ τῆς θεωρίας σου τῆς φορικτῆς, καὶ τῆς καλλονῆς σου, τῆς πυρίνης καὶ θεαυγοῦς! Κατέχεις τὸ σκῆπτρον Μιχαήλ, τῇ χειρὶ σου, καὶ μέλπεις τῇ Τριάδι, ὕμνο τρισάγιον.

Μιχαήλ Ἀρχάγγελε τοῦ Χριστοῦ, μὴ ἔλθῃς ὡς λέων ἀγριώτατος ἐπ' ἐμέ, μηδὲ τὴν ψυχὴν μου ἀρπάσῃς ὡς στρουθίον, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, σύ μοι βοήθησον.

Ἐχων σε προστάτην καὶ βοηθόν, φύλακα καὶ ρύστη τῆς ψυχῆς μου τῆς ταπεινῆς, Μιχαήλ Ἡλωτάρχᾳ, καὶ Θεεῖ Ταξιάρχᾳ, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, σύ μοι βοήθησον.

Πρῶτος ὡς ὑπάρχων τῆς στρατιᾶς, τῆς ἐπουρανίου, Ἀρχιστρατήγε Μιχαήλ, πάρεσο πραστᾶτα, πάντων ἡμῶν ἐν μέσῳ τῶν πίστει τε καὶ πόθῳ ἀνευφημούντων σε.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Μιχαήλ τὸν Μέγαν, καὶ Γαβριήλ τὸν Θεῖον, τοὺς δύο Ταξιάρχας τοῦ Παντοκράτορος.

Χαίροις, ἱερώτατε Γαβριήλ· χαίροις, πρωτοστάτα τῶν Ἀγγέλων προμηνυτά· χαίροις, ὃ τὸ Χαίρε μηνύσας τῇ Παρθένῳ ἐν Ναζαρετ τῇ πόλει ἦν μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Μιχαήλ, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ μελόδημα Γαβριήλ, μυστήριον ξένον, τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, χαίρε Θεόνυμφε.

Τοῦ Προδρόμου

Πρόδρομε Κυρίου καὶ Βαπτιστά, λύχνε τοῦ Ἡλίου ἐσφόρε φωταγωγέ, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου τὴν ἄθλιαν σὺ φωταγώγησον.

Τὸν τοῦ Ζαχαρίου θεῖον βλαστόν, καὶ τῆς Ἐλισάβετ, τὴν παγκόσμιον χαρμονήν, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου, τὸν λύχνον τοῦ Ἡλίου, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμῶμεν.

Μεῖζονα κριθέντα τῶν Προφητῶν, σὲ τὸν τῆς ἐρήμου, μέγαν ὄντως καθηγητὴν, Κήρυκα τὸν θεῖον καὶ Βαπτιστὴν Κυρίου τὸν Πρόδρομον τὸν Μέγαν, ὕμνοις δοξάζωμεν.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητὴν, καὶ τῶν μοναζόντων ἀντιλήπτορα καὶ φρονόον, τὸν ἀπὸ κοιλίας μητρὸς ἡγιασμένον, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμῶμεν.

Τῶν Ἀποστόλων

Πέτρον, Παῦλον, Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον, Ματθαῖον, Ἰωάννην, Σίμωνα καὶ Θωμᾶν, τὸν κλεινὸν Ἀνδρέαν, σὺν θεῖῳ Ἰακώβῳ καὶ τὸν Βαρθολομαῖον, ὕμνοις τιμῶμεν.

Τῆς Θεολογίας τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἠγαπημένον, Ἰωάννην καὶ Μαθητὴν, τὸν ἐπὶ τὸ στήθος Χριστοῦ ἀναπεσόντα, τὸν μέγαν Θεολόγον, ὕμνοις τιμῶμεν.

Πέτρε Ἀποστόλων ἢ Κορυφῇ Παῦλε Θεοκῆρυξ, Ἰωάννη γόνε βροντῆς, Ἰάκωβε, Μάρκε, σὺν τῇ λοιπῇ ὀκτάδι ἀπαύστως δυσωπεῖτε εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Θεοῦ, νῦν τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημῶμεν οἱ πιστοί, τοὺς τὴν οἰκουμένην διδάξαντας πιστεύειν, τὴν σάρκωσιν τοῦ λόγου, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Πέτρε θεῖον ἄρα Χερουβικόν, οὐράνιε Παῦλε, ὄχημά τε Σεραφικόν, ἢ πύρινος γλῶσσα τοῦ Θεανθρώπου Λόγου πυρός με τῆς γέεννης ἀπολυτρώσασθε.

Τῆς Θεολογίας ὦ πλουτιστά, ὃ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Δεσπότου ἀναπεσόν. ὦ ἠγαπημένε Παρθένε Ἰωάννη ὦ θεῖε Θεολόγε, σκέπε τοὺς δούλους σου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν θεηγόρον, τῶν Πατρῶν τὸν θεῖον ὑπερασπιστήν, τὸν τῆς Ἀχαΐας ἀντιλήπτορα τὸν θερμόν, Ἀνδρέαν τὸν μέγαν, καὶ μύστιν τοῦ Σωτῆρος, Πρωτόκλητον φανέντα, πάντες ὑμνοῦμέν σε.

Δεῦτε τὸν Πρωτόκλητον Μαθητὴν, ἐν ὕμνοις ἁσμάτων, εὐφημῶμεν οἱ πιστοί, τὸν τοῦ Αἰγεάτου τὸ θράδος καθελόντα, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ Πάθος ἐκμιμήσάμενον.

Χαίροις αὐταδέλφων ἢ ξυνωρίς Πέτρε καὶ Ἀνδρέα, ἀποστόλων ἢ καλλονή, μεθ' ὧν δυσωπεῖτε τὸν Κτίστιν ὑπὲρ πάντων, τῶν πόθῳ γεραιρόντων τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν.

Χαίροις ὁ Πρωτόκλητος Μαθητῆς χαίροις σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας στήλη λαμπρά χαίροις ὃ τοῦ πάθους κοινωνὸς τοῦ Κυρίου, Ἀπόστολε Θεόπτα, Ἀνδρέα πάντιμε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ἀγίου Νικολάου

Ὁρφανῶν προστάτην καὶ χειρῶν, πεινῶντων τροφέα,
πεινομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ρύστην, πλεόν-
των τε σωτήρα, κεκτήμεθα παμμάκαρ, σοφὲ Νικόλαε.

Τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Χαίροις ὁ χρυσόρρειθρος ποταμός, ὁ τὴν οἰκουμένην
καταρδεύων νάμα χρυσοῦν. Χαίροις, ὁ τὴν γλῶσσαν
χρυσοῦς καὶ τὴν καρδίαν, χρυσόστομε τρισμάκαρ, Πα-
τριαρχῶν ἡ κρηπὶς.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπό-
του τὸν φωστῆρα τὸν φαεινὸν τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καπ-
παδόκων χώρας, Βασιλείον τὸν μέγαν πάντες ὑμνήσωμεν.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

Τῆς Θεολογίας τὸν θησαυρόν, καὶ τῶν Θεολόγων ἀνε-
πίληπτον ὁδηγόν, τὸν θεῖον ποιμένα, καὶ λειτουργὸν
Κυρίου, Γρηγόριον τὸν μέγαν, πάντες ὑμνήσωμεν.

Τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητήν, καὶ τὸν τῆς ἐρήμου
πολιοῦχον καὶ οἰκιστήν, τὸν πύρινον στύλον, τὸν λύ-
χρον τοῦ Ἡλίου, Ἀντώνιον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας
τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Βασιλείον ἅμα τῷ σοφῷ
Γρηγορίῳ, τὸν μέγαν Ἰωάννην, πάντες δοξάσωμεν.

Τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός, χαίροις ἀσθε-
νούντων καὶ πασχόντων ὁ ἰατρός, χαίροις τῶν λογίων
τοῦ Πνεύματος ὁ σπόρος, Σπυρίδων Τριμυθούντος
Ποιμὴν τρισόλβιε.

Τοῦ ἁγίου Δημητρίου

Τὸν μέγαν ὀπλίτην καὶ ἀθλητὴν, τὸν στεφανηφόρον, καὶ ἐν Μάρτυσι θαναμαστόν, τὸν λόγχη τρωθέντα, πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τὸν θείον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Φύλαττε τοὺς δούλους σου ἀθλητά, μάρτυς Μυροβλύτα, τοὺς τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ῥῶσαι κινδύνων καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, Δημήτριε τριδυάκαρ, τῆ μεδιτεία σου.

Τοῦ ἁγίου Γεωργίου

Τὸν θερμὸν προστάτην καὶ βοηθόν, τὸν ἐν τοῖς κινδύνοις ἀντιλήπτορα ταχυνόν, τῶν Μαρτύρων κλέος, εἰδώλων καθαιρέτην, Γεώργιον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινόν, ἐκ τῆς Καππαδόκων, ὁ πολυάθλος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς καὶ φωτίζει πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ μέγας, ὃν νῦν γεραίρομεν

Τῆς ἁγίας Μαρίας

Τὴν λαμπάδα πάντες τὴν φαεινὴν, καὶ τῆς παρθενίας τὸν ἀσύλητον θησαυρόν, τὴν νύμφην Κυρίου, καὶ ἄσπilon ἀμνάδα, Μαρίαν τὴν ἁγίαν, πάντες τιμήσωμεν.

Τῆς ἁγίας Ἄννης

Δεῦτε εὐθιμήσωμεν οἱ πιστοί, Ἄνναν τὴν ἁγίαν, τὴν Προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἄξιωθεῖσαν γεννηῆσαι τὴν Παρθένον, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ παναμώμητον.

Νεκρώσιμον

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου προσευχαῖς, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ ἁγίων Ἱεραρχῶν, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων, ψυχὰς ἄς προσελάβου, ἀνάπαυσον, Οἰκτιρῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΑ

Πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, καὶ Πέτρον τὴν

